

- oblasti, pro kterou byla dodána), zařízení získaná či aktivovaná na základě uvedení falešného jména a adresy ani zařízení použitá v rozporu se smluvním omezením umožňujícím jejich použití výhradně k soukromým účelům.
- 2) Článek 3 odst. 2 směrnice 98/84 nebrání vnitrostátní právní úpravě, která zakazuje používání zahraničních dekódovacích zařízení, včetně zařízení získaných či aktivovaných na základě uvedení falešného jména a adresy, a zařízení používaných v rozporu se smluvním omezením umožňujícím jejich použití výhradně k soukromým účelům, jelikož taková právní úprava nespadá do oblasti koordinované touto směrnicí.
- 3) Článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že
- tento článek brání právní úpravě členského státu, podle které je nezákonné dovážet do tohoto státu, prodávat a používat v něm zahraniční dekódovací zařízení umožňující přístup ke kódované službě družicového vysílání pocházejícího z jiného členského státu a obsahujícího předměty chráněné právní úpravou prvně uvedeného státu,
 - přitom okolnost, že zahraniční dekódovací zařízení bylo získáno nebo aktivováno na základě uvedení falešné totožnosti a falešné adresy s úmyslem obejít dotčené územní omezení, ani okolnost, že toto zařízení bylo použito k obchodním účelům, přestože bylo určeno jen k soukromému použití, uvedený závěr nevyvrací.
- 4) Ustanovení smlouvy o výhradní licenci uzavřené majitelem práv duševního vlastnictví s vysílající organizací představují omezení hospodářské soutěže, které je zakázáno článkem 101 SFEU, pokud vysílající organizaci ukládají povinnost zdržet se dodávání dekódovacích zařízení umožňujících přístup k předmětům ochrany tohoto majitele za účelem jejich užívání mimo území, na které se tato licenční smlouva vztahuje.
- 5) Článek 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že právo na rozmnožování se vztahuje i na vytváření přechodných fragmentů děl v paměti satelitního dekodéru a na televizní obrazovce za podmínky, že tyto fragmenty obsahují prvky, které jsou vyjádřením vlastního duševního výtvaru dotčených autorů, přičemž při ověřování, zda část díla obsahuje takové prvky, je třeba posuzovat celek složený z fragmentů rozmnožených zároveň.
- 6) Takové úkony rozmnožování, jako jsou úkony dotčené ve věci C-403/08, k nimž dochází v paměti satelitního dekodéru a na televizní obrazovce, splňují podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/29, a lze je tedy provádět bez povolení majitelů dotčených autorských práv.
- 7) Pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje zprostředkování děl vysílaných rozhlasem či televizí, a to prostřednictvím televizní obrazovky a reproduktorů, zákazníkům přítomným v restauračním zařízení.
- 8) Směrnice Rady 93/83/EHS Rady ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu musí být vykládána v tom smyslu, že nemá dopad na legalitu úkonů rozmnožování, k nimž dochází v paměti satelitního dekodéru a na televizní obrazovce.

(¹) Úř. věst. C 301, 22.11.2008.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. října 2011 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-302/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Podpory poskytnuté podnikům v oblasti měst Benátky a Chioggia — Snížení sociálních příspěvků — Navrácení“)

(2011/C 347/03)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci a E. Righini, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně a G. Aiello, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ve stanovené lhůtě předpisů nezbytných pro dosažení souladu s články 2, 5 a 6 rozhodnutí Komise 2000/394/ES ze dne 25. listopadu 1999 o opatřeních podpor ve prospěch podniků v oblasti měst Benátky a Chioggia, stanovených zákony č. 30/1997 a č. 206/1995, které stanoví snížení sociálních příspěvků [oznámeno pod číslem K(1999)4268] (Úř. věst. L 150, s. 50).

Výrok

1) *Italská republika tím, že nepřijala v předepsaných lhůtách všechna opatření nezbytná k tomu, aby se od příjemců získaly zpět podpory poskytnuté na základě režimu podpor, který byl rozhodnutím Komise 2000/394/ES ze dne 25. listopadu 1999 o opatřeních podpor ve prospěch podniků v oblasti měst Benátky a Chioggia, stanovených zákony č. 30/1997 a č. 206/1995, které stanoví snížení sociálních příspěvků, prohlášený za protiprávní a neslučitelný se společným trhem, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 5 tohoto rozhodnutí.*

2) *Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 256, 24.10.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. října 2011 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-493/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Článek 63 SFEU a článek 40 Dohody o EHP — Volný pohyb kapitálu — Vnitrostátní a zahraniční penzijní fondy — Korporační daň — Dividendy — Osvobození — Rozdílné zacházení“)

(2011/C 347/04)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a M. Afonso, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a H. Ferreira, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 63 SFEU a článku 40 EHP — Omezení pohybu kapitálu — Zahraniční a vnitrostátní penzijní fondy — Dividendy — Zdanění — Rozdílné zacházení

Výrok

1) *Portugalská republika tím, že nárok na osvobození od korporální daně vyhradila pouze penzijním fondům rezidentům na portugalském území, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 63 SFEU a článku 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.*

2) *Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 37, 13.2.2010.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 6. října 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabhangiger Verwaltungssenat Wien — Rakousko) — Astrid Preissl KEG v. Landeshauptmann von Wien

(Věc C-381/10) (¹)

(„Průmyslová politika — Hygiena potravin — Nařízení (ES) č. 852/2004 — Instalace umyvadla na záchodě v provozovně, v níž se prodávají potraviny“)

(2011/C 347/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhangiger Verwaltungssenat Wien

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Astrid Preissl KEG

Žalovaný: Landeshauptmann von Wien

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Unabhangiger Verwaltungssenat Wien — Výklad přílohy II kapitoly 1 bodu 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, s. 1; Zvl. vyd. 13/34, s. 319) a zejména výrazu Handwaschbecken (umyvadlo na mytí rukou), který je uveden v německé jazykové verzi uvedeného ustanovení — Správní rozhodnutí členského státu, které nařizuje instalovat na toaletě kavárny umyvadlo vybavené prostředky na mytí a hygienické osušení rukou.

Výrok

Příloha II kapitola I bod 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin musí být vykládána v tom smyslu, že toto ustanovení neznamená, že umyvadlo ve smyslu uvedeného ustanovení musí být určeno výhradně k mytí rukou, ani to, že kohoutek a zařízení k osušení rukou musí být možno používat bezdotykově.

(¹) Úř. věst. C 274, 9.10.2010.